

20de Møde.

Fredag den 2. November Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af 31. f. M. meddeler Udenrigsministeren, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 257 af 6. Maj 1921 om Udenrigstjenesten, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 152 af 30. Juni 1927, Lov Nr. 139 af 1. Juni 1929 samt Lov Nr. 143 af 15. April 1930.

Folketingsmændene Munch-Petersen og Aksel Larsen har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 100 af 29. Marts 1924, som ændret ved Lov Nr. 119 af 4. April 1932 om Forsørgelse af militære Invalider og saadannes efterladte i de sønderjyske Landsdele.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Udenrigsminister, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er fremkommet gennem Forhandlinger mellem et Underudvalg i Finansudvalget og Udenrigsministeriet, og i det store og hele maa der vistnok siges at være opnaaet Forstaaelse mellem dem, der indbyrdes har forhandlet derom. Tanken var jo at søge at opnaa saa megen Besparelse paa Udenrigsministeriets Omraade som muligt og tillige at opnaa saa meget og saa virkningsfuldt Arbejde, som de givne Forhold kunde gøre muligt. Det er imidlertid klart, at selve de nuværende Tilstande medfører en betydelig Forøgelse af Udenrigsministeriets Udgifter, netop fordi vor Mønt er blevet forandret. En meget stor Del af Udenrigsministeriets Udgifter er Udgifter, der skal afholdes i Udlandet, og naar den danske Krone er faldet til den halve Værdi, saa stiger disse Udgifter naturnødvendigt meget betydeligt. Derfor vil man ogsaa paa Ministeriets Regnskab finde en Stigning i Udgifterne i de sidste Aar. Men jeg tilføjer, at samtidig er der fra 1932 iværksat en meget nøje Gennemgang af Ministeriets Udgifter rundt om i Landene, og denne Gennemgang er fortsat ogsaa under

Forhandlingen med det paagældende Underudvalg. Alt i alt er der derigennem opnaaet i Løbet af det sidste Par Aar en aarlig Besparelse for den kommende Tid paa saadan noget som 350 000 Guld-Kroner, og dette vil jo sige omtrent det dobbelte regnet i de nuværende danske Kroner, og derigennem er i ikke ringe Grad modvirket den Stigning, som det samtidige Kronefald har tilvejebragt i Udgifterne.

En Indskrænkning af Personale, en Nedlæggelse af Poster, der kunde bringe en virkelig omfattende Indskrænkning af Udgifterne, tror jeg, man maa erkende under Vilkaar som de nuværende, er ganske uforvarlig — og det nærer jeg heller ikke Tvivl om, at der fra de forskellige Sider vil være Klarhed over. Forholdet er dette, at Udenrigsministeriets Arbejde, baade hjemme og ude, for hele det Personale, der er knyttet dertil, er blevet i en ganske usædvanlig Grad forøget gennem de sidste Aars Begivenheder; ikke mindst de forskelligartede handelspolitiske Forhandlinger medfører et mange Gange større Arbejde end tidligere.

Men det, der i første Række er tilsigtet ved Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, er, naar Vilkaarene bliver dertil, at have det saaledes, at man uden ny besværlig Lovgivning i hvert enkelt Tilfælde kan foretage Besparelser, og endelig at have Betingelser for at kunne benytte den Styrke, man har til Raadighed, til enhver Tid paa den tjenligste Maade. Derved er der Vanskeligheder i Øjeblikket, fordi den bestaaende Lovgivning meget stærkt indskrænker Bevægelsesfriheden; den fastsætter, i hvilke Byer, i hvilke Lande der skal være Gesandter, Konsuler; alt, hvad man i saa Henseende har til Raadighed, er fuldstændig baandlagt. Bevægelser mellem Tjenesten uden for Danmark og Tjenesten i Kontorerne her kan heller ikke ske uden Lovændringer med Hensyn til Antallet af det Personale, der arbejder hvert Sted. Lovforslaget tilsigter paa dette Omraade en større Bevægelsesfrihed, der skulde muliggøre Nedlæggelse af Poster, som maaske i den øjeblikkelige Situation, hvor Verden jo saa hyppigt forandrer Arbejdsvilkaarene, kan nedlægges, og paa den anden Side skulde det være muligt i saadanne Tilfælde at flytte Folk hen til et andet Sted, hvor der er mere Brug for deres Virksomhed til Fremme af de Afsætningsinteresser, der ogsaa skifter fra Aar til Aar i den Tid, vi nu er inde i. Det er denne større Bevægelsesfrihed, der skulde give Betingelser for et mere virkningsfuldt Arbejde, som dette Lovforslag